

Vaše značka 90 Spr 320/2020
Sp. zn. 6948/2019/VOP/DK
Č. j. KVOP-13670/2021
Datum 6. dubna 2021

Vážená paní
JUDr. Kateřina Vltavská
předsedkyně soudu
Okresní soud v Chomutově
Na Příkopech 663/29
430 14 Chomutov

Vážená paní předsedkyně,

obracím se na Vás v rámci šetření zahájeného na základě podnětu pana A., bytem xxxxx (dále jen „stěžovatel“). Šetření se týká průtahů v řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově.¹ Děkuji Vám za doplňující informace, které jste mi zaslala v průběhu šetření.

Bohužel musím přihlédnout k tomu, že do dnešního dne ve věci neproběhlo žádné jednání a průtahy v soudním řízení nadále přetrvávají. Proto jsem se rozhodl vydat toto závěrečné stanovisko,² v němž navrhuji určitá opatření k nápravě.

Ve stanovisku nejprve shrnu skutková zjištění a závěry, k nimž jsem dospěl ve zprávě o šetření³, a následně vysvětlím důvody, které mě vedou k vydání závěrečného stanoviska a navrhovaným opatřením k nápravě.

Skutkové okolnosti případu a závěry zprávy o šetření

Stěžovatel je poživitelem invalidního důchodu, při kterém měl možnost mírného přívýdělku. Protože mu zaměstnavatel neuhradil mzdu za roznos letáků, podal dne 5. dubna 2017 žalobu o zaplacení částky 4 250 Kč. Tímto dnem bylo zahájeno soudní řízení.

Jedinými dosavadními úkony v řízení bylo šetření ohledně osobních, majetkových a výdělkových poměrů stěžovatele, který požádal o osvobození od placení soudního poplatku (prováděla vyšší soudní úřednice od dubna do června 2017), vydání usnesení o osvobození od soudních poplatků (leden 2018),⁴ výzva stěžovateli k odstranění vad žaloby (duben 2020)⁵ a výzva žalovanému, aby se vyjádřil k žalobě (květen 2020)⁶.

Z procesního spisu, Vašeho vyjádření a informací získaných při místním šetření⁷ vyplynulo, že rozhodující soudkyně byla opakovaně v pracovní neschopnosti, po jejím skončení

1 Řízení vedené pod sp. zn. 12 C 31/2017, rozhodující soudkyně je Mgr. Gordana Křivosudská.

2 Ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

3 Zpráva o šetření ze dne 18. května 2020, sp. zn. 6948/2019/VOP/AK.

4 Usnesení ze dne 3. ledna 2018, č. j. 12 C 31/2017-52.

5 Usnesení ze dne 9. dubna 2020, č. j. 12 C 31/2017-75.

6 Usnesení ze dne 14. května 2020, č. j. 12 C 31/2017-79.

7 Místní šetření vykonali mnou pověřeni právníci Kanceláře veřejného ochránce práv dne 9. prosince 2019.

čerpala v červenci 2019 řádnou dovolenou. Od srpna 2019 do listopadu 2019 rozhodující soudkyně činila úkony v odročených věcech a věcech předcházejících řízení stěžovatele. Od listopadu 2019 do února 2020 byla v další pracovní neschopnosti.

Na průtazích v řízení se podílelo také množství věcí přidělených rozhodující soudkyni. Současně plynulost řízení ovlivnila pandemie COVID-19, v důsledku které byla odvolána jednání nařízená do konce dubna 2020.

Ve zprávě o šetření jsem konstatoval, že v předmětném řízení docházelo k průtahům od června 2017 do prosince 2017 a od ledna 2018 do dubna 2020. Tyto **průtahy byly důsledkem kombinace objektivních okolností spočívajících v pracovní neschopnosti rozhodující soudkyně a zatížení soudu**. Z jednání vyplynulo, že jako předsedkyně soudu průběžně provádíte dohled nad plynulostí řízení, a to každý měsíc, za pomoci počítačového programu Coreport. Uvedla jste také, že se Vám podařilo situaci stabilizovat i určením další soudkyně se stejnou specializací. Poukázala jste na velké množství nedodělků z dob minulých, v jejichž důsledku se stále v některých senátech nedaří projednávat a rozhodovat věci v přiměřených lhůtách. Během Vašeho funkčního období se však povedlo výrazně snížit počet nedodělků a délku řízení.⁸ Ocenil jsem, že provádíte dohled nad plynulostí řízení, i to, že činíte opatření vedoucí k postupnému zkracování délky řízení u Vašeho soudu a k vyřizování nedodělků.

S ohledem na okolnosti případu stěžovatele jsem přesto musel vyslovit závěr, že v **dané věci se vedení soudu nepovedlo předejít zbytečným průtahům**.⁹ Požádal jsem Vás o to, abyste věnovala danému řízení zvýšenou pozornost s ohledem na to, že se jedná o starší nedodělek.¹⁰ Stěžovateli jsem navrhl, aby požádal o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu podle zákona o odpovědnosti státu za škodu¹¹.

Následný průběh řízení

Po vydání zprávy o šetření jste mě vyrozuměla, že spis i nadále kontrolujete v pravidelných lhůtách. Jednání bylo nařízeno na 5. října 2020. Přislíbila jste mi podání zprávy v říjnu 2020. Rozhodl jsem se proto vyčkat, zda dané jednání proběhne a s jakým výsledkem.

Následně jsem obdržel vyrozumění, že z důvodu další pracovní neschopnosti rozhodující soudkyně byl změněn termín nařízeného jednání na 25. listopadu 2020. V prosinci 2020 jsem požádal o další informaci o postupu ve věci a zjistil jsem, že rozhodující soudkyně je nadále v pracovní neschopnosti. Proto bylo jednání odročeno na neurčito s tím, že nové jednání bude nařízeno po návratu rozhodující soudkyně do zaměstnání.

8 Na začátku Vašeho období měli soudci zařazení na civilním oddělení přidělených až 900 spisů, aktuálně se zatížení pohybuje v rozmezí 150 až 500 spisů.

9 Ve smyslu povinností předsedy soudu jakožto orgánu státní správy soudu upravených v § 127 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o soudech a soudcích“).

10 Viz také § 7 odst. 1 písm. c) Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 87/2002-Org k výkonu dohledu u okresních, krajských a vrchních soudů.

11 Zákon č. 82/1992 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Z Vašeho posledního vyrozumění¹² a informací dostupných na informačním portálu justice¹³ vyplývá, že stěžovatel požádal o přidělení věci jinému soudci a vyjádřil pochybnosti o pracovních neschopnostech rozhodující soudkyně. Zastupující soudkyně jej proto přípisem ze dne 8. prosince 2020 vyrozuměla o pravdivosti pracovních neschopností a o zásadě zákonného soudce. Pracovní neschopnost rozhodující soudkyně skončila dne 4. února 2021, v dané době se spis nacházel u Ministerstva spravedlnosti, kam byl v lednu 2021 odeslán pro účely posouzení žádosti o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Informovala jste mě, že spis bude od ministerstva bezodkladně vyžádán zpět s tím, že rozhodující soudkyně je připravena nařídít jednání. Poukázala jste však také na opatření¹⁴ vydané v souvislosti s pandemií COVID-19, z něhož vyplývá doporučení omezit jednání a nová nenařizovat s ohledem na nouzový stav a nedostatek administrativy.

Závěrečné stanovisko

Z dřívějších šetření a informací, které jste mi v nich vždy vstřícně poskytla, jsem dobře obeznámen se situací na Okresním soudě v Chomutově. Jsem si tedy vědom obrovského úsilí jak na straně soudců přidělených ke zdejšímu soudu, tak na straně jeho vedení, které vede k postupnému odbourávání nedodělků z předešlých let. Rád bych Vás ujistil, že si tohoto úsilí velice cením.

V šetřeném případě jsem však nucen přistoupit k vydání závěrečného stanoviska, protože ani po vydání zprávy o šetření nebyla zjednána náprava. **K dnešnímu dni nedošlo v řízení k žádnému zásadnímu posunu a neproběhlo jediné jednání. V řízení dochází ke zbytečným průtahům a celková délka dosud neskončeného řízení je podle mého názoru zcela nepřiměřená.**

Průtahy v řízení pramení částečně z objektivních důvodů na straně soudu (vysoký nápad, dlouhodobé velké pracovní vytížení jednotlivých soudců, nedodělky z minulých let), **zejména** však z **opakovaných pracovních neschopností rozhodující soudkyně**. Jednalo se vždy o absence řádně omluvené a omluvitelné. I soudce je jenom člověk a zdraví musí dát přednost i před plněním pracovních povinností.

Nastanou-li takto výjimečné okolnosti na straně rozhodujícího soudce, tím větší nároky jsou kladeny na vedení soudu, jehož **zásadním úkolem v rámci státní správy soudu je dbát na to, aby v řízeních vedených u soudu nedocházelo ke zbytečným průtahům.**¹⁵ Ústavní soud v tomto ohledu opakovaně připomíná, že právo jednotlivce na vydání rozhodnutí v přiměřeném časovém horizontu bezprostředně souvisí s jeho důvěrou v řádné fungování justice jako celku: „*Přijde-li spravedlnost pozdě, je to totéž, jako by byla odmítnuta. Čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích přímých účastníků řízení, tak i v obecném vnímání veřejností...*“¹⁶ Z konstantní judikatury

12 Sdělení ze dne 3. března 2021, sp. zn. 90 Spr 320/2020.

13 Viz <http://portal.justice.cz/ejustice/info-soud.html>.

14 Opatření předsedkyně Okresního soudu v Chomutově č. 5/2021 (doporučení nenařizovat jednání).

15 Viz § 127 odst. 2 zákona o soudech a soudcích.

16 Viz nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. IV. ÚS 3892/18.

Evropského soudu pro lidská práva i Ústavního soudu současně vyplývá, že **je věcí státu, aby organizoval své soudnictví** tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině základních práv a svobod a Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod byly respektovány. Případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době.¹⁷

Vedení soudu musí k naplňování tohoto úkolu využívat všechny dostupné nástroje, včetně těch, které umožňují pružněji reagovat na potřeby rozdělení prací u soudu. Pouhý výkon dohledu spočívající v pravidelném kontrolování řízení prostřednictvím elektronického systému v případě opakovaných či dlouhodobějších absencí soudce zjevně nemůže zabránit vzniku zbytečných průtahů.

Doba čtyř let pro trvání soudního řízení na prvním stupni je podle mého názoru v běžném civilním sporu sama o sobě nepřiměřená. V šetřené věci tuto nepřiměřenost ještě posiluje to, že se zjevně nejedná o složitý spor a k prodloužení délky řízení nijak nepřispívají sami účastníci řízení. Nezanedbatelný je i fakt, že žalobce je zranitelnou osobou ohroženou nízkými příjmy a spor se týká prostředků pro jeho obživu.¹⁸ V řízení navíc k dnešnímu dni byly realizovány pouze úkony, které lze označit za přípravné. K meritornímu projednání vůbec nedošlo a nelze ani odhadnout, kdy dojde k vydání rozhodnutí ve věci samé. Stav řízení dokládá, že vedení soudu nepřistoupilo k efektivnímu řešení absencí rozhodující soudkyně.

Jsem si vědom toho, že **vedení soudu musí respektovat ústavní zásadu zákonného soudce**.¹⁹ Jedná se o jednu ze základních záruk nestranného a nezávislého soudního rozhodování v právním státě, která je současně pro každého účastníka řízení zárukou, že v jeho věci bude rozhodovat soudce a soud vybraný podle předem daných zásad (nikoliv ad hoc pro různé důvody a účely).²⁰ Je však třeba připomenout, že **tato zásada nesvědčí samotnému soudci či soudu, ale především účastníkům soudního řízení**.²¹ Nemůže být proto uplatňována rigidně v tom smyslu, že osoba rozhodujícího soudce je vždy a za všech okolností neměnná. Je třeba připomenout, že stejnou ústavní sílu má z hlediska práva na spravedlivý proces právo na rozhodnutí věci bez zbytečných průtahů, resp. právo na projednání věci v přiměřené lhůtě.²²

17 Viz např. nález Ústavního soudu ze dne 14. září 1994, sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález Ústavního soudu ze dne 19. února 2004, sp. zn. I. ÚS 660/03, nález Ústavního soudu ze dne 13. června 2006, sp. zn. I. ÚS 533/05, dostupné z www.nalus.usoud.cz, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 13. července 1983, stížnost č. 8337/79 ve věci Zimmermann a Steiner proti Švýcarsku (body 27–32), dostupný z www.hudoc.echr.coe.int.

18 Uvedená kritéria přitom považuje za zásadní při posuzování porušení práva na přiměřenou délku řízení Evropský soud pro lidská práva. Viz např. rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 6. dubna 2000 ve věci *Comingersoll S. A. proti Portugalsku*, stížnost č. 35382/97, rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 27. června 2000 ve věci *Frydlander proti Francii*, stížnost č. 30979/96, a další.

19 Viz čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který stanoví: „*Nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon.*“

20 Viz nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2053/12 a v něm citovaná judikatura.

21 Viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. září 2012, č. j. 1 As 48/2012-33.

22 Článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod: „*Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem provádným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.*“

Proto také **zákonná úprava připouští výjimky, za kterých může ve věci činit úkony, jednat a případně věc rozhodnout i jiný soudce, než kterému byla věc původně přidělena.** Kromě případů vyloučení soudce z důvodu podjatosti, o který se v tomto případě nejedná, předpokládá zákon i důvodnou nepřítomnost soudce. Aby byla naplněna zásada zákonného soudce i v těchto případech, musí mít účastník řízení možnost zjistit, v jakých situacích a jakým způsobem může k tomuto nahrazení dojít. To je také účelem rozvrhu práce,²³ jehož přípravu svěřuje do rukou předsedů soudů zákon o soudech a soudcích. Ústavní soud považuje přidělování soudní agendy a určení složení senátu na základě pravidel obsažených v rozvrhu práce za součást práva na zákonného soudce. Při přidělování soudní agendy musí být podle Ústavního soudu splněny dvě zásadní podmínky – pravidla přidělování soudní agendy musí být stanovena přímo v rozvrhu práce a tato pravidla musí být transparentní, obecná a musí obsahovat záruky proti případnému zneužití.²⁴

Předseda soudu stanoví po projednání se soudcovskou radou rozvrh práce na každý kalendářní rok (ten je třeba vydat nejpozději do konce předchozího kalendářního roku) **a také může tento rozvrh práce v průběhu roku změnit** (za podmínky, že to vyžaduje potřeba nového rozdělení prací u soudu).²⁵ V rozvrhu práce se mj. určují soudci, kteří budou zastupovat v jednotlivých odděleních soudce, kteří nemohou věc projednat a rozhodnout z důvodu své nepřítomnosti.²⁶ Zákon dále stanoví, že rozvrhem práce pro příští kalendářní rok nebo změnou rozvrhu práce nesmí být dotčeno rozdělení věcí a, pokud je to možné, ani zařazení soudců a přísedících do jednotlivých soudních oddělení, provedené před jejich účinností. To však neplatí, nebyl-li ve věci učiněn žádný úkon nebo došlo-li ke zřízení nového soudního oddělení nebo jeho zrušení.²⁷

Seznámil jsem se s rozvrhy práce, které jste pro Okresní soud v Chomutově vydala v letech 2017–2021. Vyplývá z nich, že v rozvrhu práce **byla určena zastupující soudkyně**, a také je z nich zřejmé, že rozhodující soudkyni byl po měsíci pracovní neschopnosti zpravidla **pozastaven nápad nových věcí.**

Určení zastoupení v rozvrhu práce v dané věci k zabránění zbytečných průtahů nevedlo. Předpokládám, že institut zastoupení je však v praxi využitelnější spíše v případě neodkladných jednotlivých úkonů, případně v situacích, kdy se nejedná o opakované absence s předem nejistou délkou trvání. Zastupující soudce může rozhodujícího soudce nahradit výlučně po dobu jeho nepřítomnosti, prakticky pak je třeba zohlednit, že zastupující soudce má vlastní nápad přidělených věcí, a nelze očekávat, že ze dne na den

Článek 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod: „Každý má právo na to, aby jeho záležitost byla *spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu.*“

23 Základním účelem rozvrhu práce je podle § 41 odst. 1 zákona o soudech a soudcích rozdělení jednotlivých věcí, které mají u soudu být projednány a rozhodnuty, do soudních oddělení.

24 Viz nálezy a usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2769/15, III. ÚS 232/95, III. ÚS 293/98 a další.

25 Viz § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích.

26 Viz § 42 odst. 1 písm. e) zákona o soudech a soudcích.

27 Viz § 42 odst. 2 zákona o soudech a soudcích.

bude schopen nařídit jednání či rozhodnout ve věci za nepřítomného rozhodujícího soudce.

Skutečnost, že **rozhodující soudkyni byl po určité době zastaven nápad nových věcí**, mohla částečně přispět k prevenci zbytečných průtahů ve vyřizování ostatních jí přidělených věcí, a proto toto opatření považuji za důležité. Rozhodující soudkyně se v důsledku toho po svém návratu z pracovní neschopnosti potýkala s nižším počtem nově napadlých věcí.

Rozvrhy práce vydané pro dané období však jinak pamatovaly pouze na případ zrušení soudního oddělení z důvodu definitivního odchodu soudce (předsedy senátu), ať již z důvodu zániku funkce dovršením věku, rezignací či rozhodnutím kárného senátu. Rozvrhy práce **neobsahovaly žádné pravidlo umožňující vedení soudu reagovat i na případ tzv. dlouhodobé nepřítomnosti**. Domnívám se, že takové vhodně zakotvené pravidlo spojené s možností vydání změny rozvrhu práce by přitom v šetřeném případě jedině mohlo vést k účinnému zabránění dnešního stavu řízení.

Zákon o soudech a soudcích neobsahuje kromě základních požadavků na rozvrhy práce²⁸ podrobnější pravidla pro jejich tvorbu a obsah. Určitá pravidla je možno dovodit dále z jednacího řádu pro okresní a krajské soudy²⁹ a vnitřního a kancelářského řádu.³⁰ Další nároky na tvorbu a používání rozvrhů práce lze dovodit z judikatury, zejména vrcholných soudů soudní soustavy a Ústavního soudu.³¹

Namátkově jsem se seznámil s rozvrhy práce jiných soudů a je na první pohled patrné, že se (nejen) v otázce úpravy dlouhodobé nepřítomnosti a s ní spojené možnosti změny rozvrhu práce významně odlišují.³² Ojedinelé není ani pravidlo, podle kterého je za dlouhodobou nepřítomnost označena nepřítomnost soudce delší než 3 měsíce.³³ Po překročení této doby (a v některých případech i v situaci, kdy lze překročení této doby důvodně předpokládat) umožňují tyto rozvrhy práce přistoupit k vydání změny rozvrhu práce, kterým by došlo k přerozdělení nevyřízených věcí nepřítomného soudce mezi ostatní soudce stejné specializace. Při respektování § 42 odst. 2 zákona o soudech a soudcích může v takovém případě dojít k přerozdělení pouze těch věcí, u nichž nebyl

28 V ustanoveních § 40 až 45 zákona o soudech a soudcích.

29 Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů – viz např. § 2 a 2a vyhlášky.

30 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy.

31 Kromě již zmíněných lze poukázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 22. října 2009, sp. zn. IV. ÚS 956/09, dále také rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. října 2008, sp. zn. 21 Cdo 1222/2008, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2017, sp. zn. 29 ICdo 28/2016, viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. září 2012, č. j. 1 As 48/2012-31.

32 Některé rozvrhy práce počítají s dlouhodobou nepřítomností od 8 týdnů nepřítomnosti soudce, nemají ji však propojenu s nutnou změnou práce, ale s určením i tzv. dlouhodobějšího zastupování (např. Krajský soud v Praze), některé s dobou 6 měsíců (např. Okresní soud v Rakovníku nebo Krajský soud v Ústí nad Labem), některé rozvrhy práce neobsahují konkrétně určenou délku nepřítomnosti a volí obecnější formulaci (viz např. rozvrh práce Městského soudu v Brně).

33 Viz např. § 5 odst. 3 rozvrhu práce Ústavního soudu na období od 1. ledna 2021, viz také bod 10 rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu pro rok 2021, rozvrh práce Krajského soudu v Brně pro rok 2021 ad.

učiněn žádný úkon. K výkladu této podmínky se však již také vyjádřil Ústavní soud, který odmítl přílišný formalismus a v jím posuzované trestní věci připustil změnu ve složení senátu na základě změny rozvrhu práce, ačkoliv v řízení před touto změnou byly provedeny určité úkony. Jednalo se však o úkony, které měly z povahy věci charakter pouze určité přípravy vlastního meritorního posuzování věci, přičemž „před změnou složení senátu neprobíhalo, ani nemělo probíhat dokazování či jiné úkony související s vlastním posouzením případu“.³⁴

Rozvrhy práce jsou každoročně monitorovány Ministerstvem spravedlnosti,³⁵ které může na základě zjištěných skutečností zahájit dokonce kárnou žalobu proti funkcionáři, který sestavil rozvrh práce nebo se jeho sestavení účastnil.³⁶ **Ministerstvo spravedlnosti by v této oblasti mělo rovněž předsedům soudů poskytovat potřebnou metodickou pomoc a vedení, a je tedy možné o poskytnutí metodické pomoci požádat.**

Domnívám se, že právě zakotvení potřebných pravidel v rozvrhu práce může představovat účinné řešení i pro případy opakovaných dlouhodobějších nepřítomností, k jakým došlo v šetřeném případě. Dovoluji si Vám proto jako opatření k nápravě navrhnout, **abyste přistoupila k úpravě rozvrhu práce spočívající ve stanovení určitého pravidla pro případy dlouhodobější nepřítomnosti soudců.** Předpokládám, že toto opatření již nemusí mít dopad přímo na případ stěžovatele, do budoucna je však považuji za klíčové pro prevenci obdobných případů.

Dalším opatřením k nápravě, které v šetřené věci považuji za stěžejní, je **nařízení jednání v nejbližší možné době.** Respektuji Vámi vydané opatření související s epidemií COVID-19, proto bych Vás rád požádal o dohled nad tím, že jednání bude ve věci nařízeno bezprostředně poté, co to nouzový stav umožní. Vycházím přitom z Vámi poskytnuté informace, že rozhodující soudkyně byla po návratu z pracovní neschopnosti v únoru 2021 již připravena jednání nařídit.

Posledním opatřením k nápravě, které mě zákon o veřejném ochránci práv přímo opravňuje navrhnout, je **poskytnutí náhrady škody.**³⁷ Stěžovatel svůj nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou soudního řízení uplatnil.³⁸ Ministerstvu spravedlnosti proto zašlu své stanovisko, aby je využilo jako podklad při projednávání uplatněného nároku.

Závěr

Vážená paní předsedkyně, protože ve věci ke dni vydání tohoto stanoviska nebyla zjednána náprava, přistupuji k vydání tohoto závěrečného stanoviska a žádám Vás, abyste mě podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv vyrozuměla o provedených opatřeních k nápravě.

34 Viz nálezný Ústavního soudu ze dne 12. května 2020, sp. zn. I. ÚS 3693/19.

35 Podle § 123 odst. 3 zákona o soudech a soudcích.

36 Viz také rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. ledna 2012, č. j. 11 Kss 18/2011-251.

37 Viz § 19 písm. e) zákona o veřejném ochránci práv.

38 Žádost k Ministerstvu spravedlnosti podal již v květnu 2020, ministerstvo ji eviduje pod č. sp. 1466/2020/MSP-ODSK.

Odpověď očekávám ve lhůtě 60 dnů od doručení stanoviska.

Současně poukazuji na to, že pokud navržená opatření k nápravě nepřijmete nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv mohu vyrozumět ministryni spravedlnosti, případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost.

Závěrečné stanovisko zasílám také stěžovateli.

S pozdravem

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)